

116

ALS nu de Koning David tot aan Bahurim quam; Ziet doe quam van daar een man uit, van den geslachte des huizes Sauls, wiens naam was Simei, de zoone van Gera; hy ging steeds voort, en vloekte. En hy wierp David met steenen, mitsgaders alle knechten des Konings Davids: hoewel al 't volk, en alle de Helden aan zyne rechter, en aan zyne linkerhand waaren. Aldus nu zeide Simei in zyn vloeken, Gaat uit, gaat uit, gy man des bloeds, en gy Belials man. **De HEERE** heeft op u doen wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaatse gy geregeerd hebt; Nu heeft de **HEERE** het Koningryk gegeven in de hand Absaloms, uwes zoons: Ziet nu, gy zyt in u ongeluk, om dat gy een man des bloeds zyt. Doe zeide Abizai, de zoone van Zeruja, tot den Koning; Waarom zoude deze doode hond mynen heere den Koning vloeken? laat my doch overgaan, en zynen kop weg neemen. Maar de Koning zeide; Wat hebbe ik met u te doen, gy zoonen van Zeruja? ja, laat hem vloeken; want de **HEERE** doch tot hem gezeid heeft, Vloekt David: wie zoude dan zeggen; Waarom hebt gy alzo gedaan? Voorts zeide David tot Abizai, en tot alle zyne knechten; Ziet, myn zoone, die van mynen lyve is voortgekomen, zoekt myne ziele: hoe veel te meer dan nu deze zoon van Jemini? laat hem geworden, dat hy vloec, want de **HEERE** heeft het hem gezeid.